



עמ"ת 33239/08/22 - מדינת ישראל נגד עדנאן מחאמיד (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 33239-08-22 נ' (עציר)

בפני	כבוד השופט דניאל פיש
העוררת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד
נגד	
המשיב	עדנאן מחאמיד (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד

החלטה

1. בפני ערר על החלטות בית משפט השלום בחדרה (כב' ס' הנשיאה השופטת ארגמן) במ"י 10330-08-22 מימים 14.8.22 ו-15.8.22, שעל פיהן שוחרר המשיב בתנאים מגבילים.

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירות של פציעה כשעברין מזוין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין; תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין; איומים (שתי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק.

3. על פי האמור בכתב האישום, הנאשם מתגורר בשכונת עין אל דרוה באום אל פחם בשכונת לאניסה מחאמיד. אסמאעיל מחאמיד, המתלונן, שהינו אחיה של אניסה, מתגורר אף הוא בשכונה. ביום 30.7.22 בשעות הערב הגיעה בתה של אניסה לבקרה יחד עם בנותיה הקטנות. הילדות שיחקו ברחוב ובשלב מסוים כתוצאה ממשחק נפל קטנועו של הנאשם שחנה בקרבת מקום. הנאשם יצא מביתו והחל לצעוק לעבר בתה של אניסה ואניסה קראה לבנה איאד, וזה ניגש לשוחח עם הנאשם. איאד והנאשם התווכחו ברחוב והנאשם איים על איאד שיש לו סכין וחברים שיעזרו לו אך בסוף הרוחות נרגעו. כעבור זמן קצר הגיע המתלונן למקום עם ילדיו הקטנים לבקר את אניסה ולשאלתו מה קרה החל הנאשם לצעוק עליו שלא יתערב והשניים צעקו זה על זה. בשלב זה בעודו ברחוב, שלף הנאשם סכין ודקר את המתלונן בירכו השמאלית בעוד המתלונן אוחז בבנו הקטן בזרועותיו וכן נופף בסכין לעבר איאד שנמלט לעבר ביתו. המתלונן אף הוא נמלט לכיוון ביתה של אניסה כשהוא פצוע, ותוך כך השליך הנאשם לעברו שולחן פלסטיק שפגע בגבו. המתלונן השליך לעבר הנאשם קרש עץ שלא פגע בו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן פצע דקירה בירך שמאל בעומק של 4 ס"מ אשר הצריך אשפוז וקבלת טיפול. בהמשך לאמור, כשהתברר לנאשם שהמתלונן ניגש לתחנת המשטרה כדי להגיש תלונה התקשר הנאשם לאניסה ואמר לה **"שמעתי שאסמאעיל ירד להגיש תלונה. אם יתלונן נגדי אז אני לא יודע, אעשה דברים לא טובים, עדיף שהבקשה לא תגדל..."**. מהפחד התקשרה אניסה למתלונן וביקשה שלא יתלונן נגד הנאשם.



4. בהחלטה מיום 14.8.22, קיבל בית המשפט את עמדת המשיב שקיימות קשיים של ממש בראיות אשר פוגעות בעוצמתן. ביחס לעבירת האיומים כלפי איאד נקבע כי רק איאד מוסר בהודעתו שהמשיב יצא מביתו וברחוב ואיים עליו. נקבע שהמשיב לא עומת עם גרסתו של איאד. בנוסף צוין שאיאד מסר בהודעות במשטרה שלא רק שראה את הסכין אצל המשיב אלא שהמשיב אף ניסה לדקור אותו עם הסכין כשהסכין נגע בגופו. למרות זאת, עבירת ניסיון לפציעה כשהעבריין מזוין לא יוחסה למשיב. בית המשפט העלה תהייה מדוע המאשימה קיבלה גרסת העד לעניין האיום אך דחתה את הגרסה שלו בנוגע לניסיון פציעתו וקבע שלא ניתנה תשובה על כך. כך נקבע שהראיות לכאורה לעניין איום זה קלושות.

באשר לעבירה של החזקת סכין שלא כדין, נקבע שאין מחלוקת שהסכין לא נתפסה, ושהעדות היחידה לגבי העבירה זו הינה של איאד שטען שראה את הסכין ותיאר אותו, בעוד שלגרסת המתלון הוא נדקר באמצעות חפץ חד שלא ראה, ובכל מקרה לא התייחס לחפץ כאל סכין. נרשם שאין עדות אחרת על פיה המשיב החזיק בסכין והוא גם הכחיש את ההחזקה של סכין או כל חפץ אחר.

לפיכך נקבע שגם בעבירה זו המבוססת רק על גרסתו של איאד, קיימת פגיעה של ממש בעוצמת הראיות.

באשר לדקירת המתלון באמצעות סכין, נקבע שעל פי הראיות אין מדובר במכלול שיש בו פוטנציאל סביר להרשעה וכי קיימות בעיות באשר למארג הראיות.

באשר לדקירה צוין שעד אחר בשם עלי מחאמיד שנכח באירוע הדקירה וחפץ בין המתלון למשיב על מנת למנוע הסלמת האירוע לא אישר את גרסת המתלון.

נקבע שגרסה זו מכרסמת כרסום של ממש בגרסה של המתלון. נרשם עוד שאיאד שנכח באירוע היה העד היחיד שמסר שהמשיב היה תוקפן בשיחתו עם המתלון. לגבי הדקירה נמסרה על ידו גרסה בלתי ברורה ולא חד משמעית, בה אמר שלקח את המתלון לכיוון הבית על מנת להרגיע את הרוחות והוא עזב אותו ונכנס לבית והוא עצמו לא ראה את הדקירה, זאת למרות שראה זריקת השולחן לעבר המתלון. נקבע שיש בגרסתו מידה של חוסר קוהרנטיות.

נקבע עוד שלמרות שהעד לא פחד מהמשיב, היה נחרץ בחוסר רצונו לקיים עמו עימות. יוער שנכחו עוד שלושה עדים באירוע הדקירה שטענו שלא ראו את המשיב דוקר את המתלון, ותחת זאת תיארו את המתלון כתוקפן וכמי שזרק עצים ואבנים. תואר עוד שהנאשם מסר שתי הודעות תחת אזהרה והכחיש כל העבירות המיוחסות לו.

5. בעקבות כל האמור, קבע בית המשפט שקיים כרסום של ממש בראיות הקושרות את המשיב למכלול העבירות. נקבע שכתוצאה מכך יש פגיעה בעילת המעצר שהינה מסוכנות, כך שאינה ברמה גבוהה. בעקבות כך, סבר בית המשפט שניתן לשקול חלופת מעצר שתאיין את רמת המסוכנות הגבוהה. בהחלטת המשך מיום 15.8.22, שחרר בית המשפט את המשיב בתנאים מגבילים שיתגורר בביתו של מפקח באום אל פחם וישהה במעצר בית לילי משעה 21:00 עד שעה 06:00 כל יום, שיוחק מביתם



של המתלוננים מרחק של כ-500 מ'; נאסר עליו ליצור עם המעורבים בפרשה קשר ונקבעו ערבויות.

6. המדינה טענה שבית משפט קמא שגה בקביעת משקל הראיות, וטעה בהמשך בשחרור המשיב לחלופת מעצר.

7. הסנגורית טענה שלא נפל כל פגם בהחלטת בית המשפט מהנימוקים שפורטו על ידה.

דין:

8. העבירה העיקרית בתיק שמיוחסת למשיב - פציעה כשהעברין מזוין - מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית.

9. באשר לראיות, בתיק זה הן נחלקות לשלוש קבוצות:

עדויות ישירות בנוגע לביצוע העבירה על ידי המשיב כלפי המתלונן ו/או עדויות התומכות בראיות אלה; עדויות הסותרות לכאורה גרסתו; וראיות אחרות הקשורות לאופי הפציעה שממנה המתלונן סבל. העדות העיקרית הינה גרסתו של המתלונן אשר מהווה גרסה פשוטה וישירה המייחסת את פציעתו באמצעות נשק קר למשיב. עדותה של אניסה, שלא ראתה את מעשה הדקירה עצמו, תומכת בגרסת המתלונן.

לעומת זאת קיימות עדויות אחרות: של המשיב, ושל מספר אנשים נוספים שנכחו בזירה (עלי מחאמיד, מוחמד מחאמיד, מוסטפא מחאמיד ולואי מחאמיד), אשר לפיהן, לא פצע המשיב את המתלונן באמצעות נשק קר. עדים אלה העלו השערות אחרות לדרך בה נפצע המתלונן ברכו.

הסוג השלישי של הראיות הינו מסמכים רפואיים וצילומים שעל פניהם מצדדים בכך שהמתלונן נפצע כתוצאה מדקירה.

10. לאחר בחינת הראיות מסקנתי הינה כי תוצאת ההליך תהיה תלויה במשקל שבית המשפט ייחס למהימנות העדים בעת חקירתם. כידוע, בשלב של דיון המעצר אין בית המשפט קובע ממצאים בנוגע למהימנות. במקרה דנן, במאזן הכולל, לאחר השוואת הראיות הלכאוריות השונות הגעתי למסקנה כי קיים סיכוי סביר להרשעה בעבירה העיקרית (ראו עניין זאדה). בשונה מבית משפט קמא, לא מצאתי בשלב זה כי קיימים פגמים מהותיים בראיות התביעה אשר א פריורי מביאים להפחתה מהותית בעוצמתן, אלא כפי שהוער, התוצאה תהיה תלויה במשקל שיוחס לעדויות השונות.



בהינתן תוצאה זו מסקנתי באשר למידת מסוכנותו של המשיב שונה מאשר מסקנת בית משפט קמא.

התנאים המגבילים שנקבעו אינם מאיינים במידה מספקת את מסוכנותו של המשיב- שהרי הוא לא נמצא תחת פיקוח ברוב שעות היממה ואף לא הורחק ממקום מגוריו של הקורבן.

אין זה אומר כי לא ניתן לאיין את המסוכנות ובמידה והסנגורית תציע חלופה הדוקה יותר יש מקום לבדוקה.

בשלב זה ייעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ב, 21 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.